

SANT JORDI PARTICIPATIU

Recull de poemes a càrrec de Marta Milian

23 d'abril de 2026

Prèvia

Josep Ma Espinàs (Barcelona, 1927)

El meu ofici, 2008, fragment.

"Poeta" és una paraula que vol dir "creador", en grec; de manera que la seva importància és innegable. Ara: si reconeixem la transcendència que té la capacitat de crear, de crear de debò, caldrà reconèixer que no tothom que es diu poeta ho és, mentre qui es diu novel·lista sí que ho és, amb tota evidència, perquè fa novel·les. La prosa té això, que no enganya. Allò que fa aquell senyor és prosa, però qui s'anomena poeta fa poesia? O només fa, en molts casos, un seguit de versos?

Fruiterar florit

Josep Carner (Barcelona, 1884 -1970)

Cada cosa en son lloc
Les coses que jo he plantat
comencen llur floridera;
cadascuna florirà,
cadascuna a sa manera:
l'ametller vora la mar,
al mig d'un prat la pomera,
la perera al fons d'un hort,
el magraner prop d'una era.

Cadascú té el seu estil
Aquest presseguer florit
aclofat, massa guarnit,
hores mata contemplant-se.
Menys badoc el cirerer,
alt, empolvat i lleuger,
no pensa sinó en la dansa.

Amor i amor quan plou...

Vicent Andrés Estellés, (Burjassot, 1924-1993)

Amor i amor quan plou i quan fa
sol, amor quan és de dia o és de
nit,
i a taula i al llit, al primer crit,
i l'oli socarrant-se en el cresol.

L'amor, que és una pena i un
consol, un desembre plujós i abril
florit,
atrevit, enardit i decidit,
que tot ho té i ho dóna i tot ho vol.

Plou i plou en finíssimes agulles,
plou i plou en la brossa, en el terrat,
plou i plou en la roba i en les
fulles...

D'amor de cap a peus vinc amarat,
d'amor i de furor quan et
despulses vora el llit on
t'espere despullat.

De Des d'on tornar a estimar, 2015
Joan Margarit (Sanaüja, 1938 – 2021)

Concert
On sempre sèiem
hi ha una altra
gent.
Mai no
t'oblidis
d'aquella
música
i ella al costat.
Queda algun
lloc
des d'on
poder-la
tornar a
escoltar?
Només a ella,
per un instant.

Gual permanent, 1985 Josep
Gual Lloberes (1920-2005)

No puc cantar cançons

Amic,

No puc cantar cançons

m'han estripat les

cordes de la barca,

de la barca

on guardava

tots els cants.

Ara no puc

lligar el timó

i el vent em porta

cap al cor dels altres,

dels altres

perseguits

i trepitjats,

d'aquells que són més

nets que tots nosaltres.

Amic,

ara no puc cantar

cançons, m'han estripat

les cordes de la barca.

Una terra plena de llum
Perejaume (Sant Pol, 1957)

Una terra plena de llum.
Una terra on la llum s'hi acumulés,
encesa i sumada:
tota una heretat de llum.

Una terra amb tots els cels ajaçats,
drets tot just com turons
que s'alcen matinals
i es ponen per l'obaga.

Si podíem portar la terra a la llum!
Si la sabíem pujar dreta,
que no es marcís,
en un cultiu ardent i celeste de llum!

Anagrama de sal

Bel Graña (Badalona, 1964)

Rambla mullada

Ha plogut força aquesta
tarda, la Rambla és buida.

L'aigua ha bandejat el
carrer de gent que puja i
baixa

a banda i banda dels
rails. Els trens, però
inistents,

cada deu minutrs despullen
les palmeres i trenquen
el silenci de la mar adormida.

Només són les vuit del vespre
però és hivern i fa fred,
i el reflex dels fanals llisca i fa
tenitines pel terra de ciment.